

تاریخ تصویب : ۱۳۸۲/۱۰/۲۳

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک خلق کره

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل

از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک خلق کره

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک خلق کره مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره - ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۲) و (۱۳) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک خلق کره

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک خلق کره که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در

قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند :

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱ - اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارائی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده می شود) به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها.

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - پول و یا هرگونه مطالبات قابل وصول.

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه های بهره وری، طرحها یا نمونه های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی.

۲ - اصطلاح «سرمایه گذار» سرمایه گذاران عبارت از اشخاص زیر است که در چارچوب

این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا نباشند.

ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳ - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، کارمزد و حق امتیاز.

۴ - اصطلاح «قلمرو» :

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریائی مربوط به آن نیز می شود.

ب - در مورد جمهوری دموکراتیک خلق کره به معنی سرزمین و دریای سرزمینی، مناطق انحصاری اقتصادی دریائی و فلات قاره تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری دموکراتیک خلق کره می باشد.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف

متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهای را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت و رفتار با سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذارهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت
۱ - سرمایه‌گذارهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر، ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیر تبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت سریع و مؤثر غرامت انجام پذیرد.
۲ - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد و شامل هزینه‌های مربوطه از تاریخ مصادره تا تاریخ پرداخت خواهد شد.

ماده ۷ - زیانها سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذارهای آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه
۱ - هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد وبدون

تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود :

الف - عواید.

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری.

پ - حق‌الامتیازها و حق‌الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فن‌آوری.

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و یا (۷) این موافقتنامه.

ث - اقساط وام‌های مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آنکه از محل

عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود.

ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه

کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند.

چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).

۲ - انتقالات فوق باید به ارزش قابل تبدیل و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی‌زمان

انتقال انجام پذیرد.

۳ - سرمایه‌گذار و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر می‌توانند درخصوص چگونگی بازگشت و یا

انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده ۹ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چارچوب یک نظام قانونی

به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک

سرمایه‌گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود :

الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته‌است، نخواهد

بود.

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر براساس ماده (۱۲)

این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که درارتباط با سرمایه‌گذاریه‌های اشخاص

حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی اعمال می‌شود که به‌تصویب

مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر برسد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی

ایران است یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

مرجع صلاحیتدار جمهوری دموکراتیک خلق کره سازمان اقتصاد خارجی هیأت‌دولت است.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف

متعاقد و سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر

۱ - چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف

متعاقد دیگر در باره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه‌پذیر

و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از

طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲ - چنانچه طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور

نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها

می‌تواند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر مطرح و یا ضمن رعایت

قوانین و مقررات مربوط خود به یک هیأت داور سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) این

ماده ارجاع کند.

۳ - هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا

زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی‌تواند به داور ارجاع شود، و در

صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داور نخواهد بود.

۴ - هر اختلافی که به داور ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد

بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داور برای

اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵ - طرف متعاقد سرمایه‌پذیر یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف متعاقد دیگر هر

کدام که بخواهد اختلافی را به داور ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه

کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت

روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران

منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند. چنانچه

ظرف مدت مذکور هر یک از طرفها داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب در مورد

انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرفها می‌تواند از دبیرکل دیوان دائمی

داوری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت

سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط

سیاسی دارد.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱ - کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا

از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق ظرف مدت شش

ماه، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن

ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داور سه نفره مرکب

از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

- ۲ - در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.
- ۳ - هیأت داوری باتوجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده اند آیین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.
- ۴ - تصمیمات هیأت داوری برای طرفهای متعاقد لازم الاتباع است.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه

- ۱ - این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.
- ۲ - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود در باره لازم الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور، این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد شش ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود را نسبت به تمدید آن به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.
- ۳ - پس از انقضاء مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد مواد (۱) تا (۱۵) در مورد سرمایه گذاری های مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۵ - زبان و تعداد متون

- این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۸ مهرماه ۱۳۸۱ هجری شمسی برابر با ۳۰ سپتامبر ۲۰۰۲ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی، کره ای و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می باشد.

از طرف دولت از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران جمهوری دموکراتیک خلق کره

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۲.۱۱.۱۴ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

© ۱۳۹۹ حق کپی رایت متعلق به مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی ایران می باشد